

т"о⊃

Intro

Today we will בע"ה learn דף ק"ד of אקא מסכת בבא קמא Some of the topics we will learn about include.

הגוזל ונשבע לשקר

If a person stole an item and then swore falsely that he did not steal it;

הודה

משלם קרן וחומש ואשם

If he then admitted it, he is obligated to pay the principal plus an additional fifth to the גוזל. He is also obligated to bring a Korban אשם גזילות.

לא הודה

משלם קרן בלבד

If he did not admit to the theft, but rather עדים testified that he stole the item, he pays only קרן but he is not obligated in חומש ואשם.

The Machlokes regarding

שליח שעשאו בעדים

If ראובן had money with שמעון and he appointed an agent before two witnesses to collect the money from שמעון; שמעון says

הוי שליח

He is considered his agent in that when he accepts the money it is considered to be in ראובן's possession. רבה says

לא הוי שליח

He is not considered his agent; and when he accepts the money it is not considered to be in יראובן's possession. Therefore, if the שליח loses the money is liable to pay.

הגוזל את חבירו ונשבע לו ומת

If a person stole money and swore falsely but then died, the יורש pays the קרן. However, is the יורש obligated to also pay the פחומש?

So let's review ...

The Gemara introduces a Machlokes regarding שליח שעשאו בעדים

As Rashi explains, if אמעון had money with שמעון and appointed an agent before two witnesses to collect the money from שמעון; שמעון says

הוי שליח

He is considered ראובן's agent, because

להכי טרחי ואוקמיה בעדים

דליקו ברשותיה

ראובן made him a שליח before עדים so that he shall be his agent in that once he accepts the money it is considered in יראובן's possession.

Therefore, if the שליח loses the money, שמעון is not liable to pay.

says רבה

לא הוי שליח

He is not considered ראובן's agent, because

ה"ק איניש מהימנא הוא אי סמכת סמוך

אי בעית לשדוריה בידיה שדר בידיה

ראובן merely meant to indicate that he's a trustworthy person, and if שמעון so desires he can send the money with him.

However, אובן חול not intend for him to be his agent in that once he accepts the money it is considered in יראובן? possession.

Rather the שליש שליש 's agent to deliver the money to ראובן. Therefore, if the שליח loses the money, שמעון IS liable to pay.

The Gemara proceeds to explain our Mishnah according to both opinions:

The Mishnah rules in the רישא;

לא יתן לא לבנו ולא לשלוחו

The גולן shall not give the פרוטה to the גולן's agent.

This implies that the גזלן somehow knows that this person was indeed the גזל's agent, but how?

According to ישליח, the רישא refers to a ישליח בעדים; two witnesses testified that he was the ינגול agent. Even so,

לא יתן לשלוחו

Because

לא הוי שליח

He is not considered the ינגזל's agent; and his acceptance is not considered as if the נגזל received the money.

And only in the סיפא

אבל נותן לשליח בית דין

The גולן can give the פרוטה to an agent appointed by Bais Din, because

הוי שליח

He IS considered the גיגז's agent; and his acceptance IS considered as if the גנגל received the money.

According to ישביח, the רישא refers to שכירו ולקיטו, the נגזל's worker, and

לא יתן לשלוחו

Because

Dedicated By:

לא הוי שליח

He was not specifically appointed to be an agent.

However, a שליח בעדים, according to רב חסדא, הוי שליח

He IS considered the ינגיל's agent; and his acceptance IS considered as if the ינגיל received the money.

משכן יחזקאל Mishkan Yecheskel

The Gemara points out that there is a difference between a שליח בעדים

And a

שליח בית דין

Regarding

שליח בעדים

Only

כי עשאו נגזל

הוא דהוי שליח

עשאו גזלן

לא הוי שליח

Only the נגזל can appoint him to be the נגזל agent, but the obviously cannot appoint him to be the גזלן agent.

However, regarding

שליח בית דין

לא שנא עשאו נגזל ולא שנא עשאו גזלן

הוי שליח

The בית דין appoints him to be the גיגז's agent, regardless of whether the גזלן or the גזלן asked him to be the שליח.

The Gemara however cites a Braisa in which רבי שמעון בן אלעזר disagrees and holds that even regarding a שליח בית דין עשאו נגזל

הוי שליח

עשאו גזלן

לא הוי שליח

======

The Gemara points out there is a difference between

> שליח בית דין

לא שנא עשאו נגזל ולא שנא עשאו גזלן הוי שליח

The בית דין appoints him to be the גנגזל's agent, regardless of whether the גזלן or the עלית asked him to be the שלית שליח בעדים

כי עשאו נגזל הוא דהוי שליח עשאו גזלן לא הוי שליח

The נגזל can appoint him to be the נגזל's agent, but cannot appoint him to be the נגזל's agent

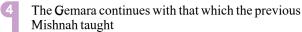
The Gemara however cites a Braisa in which רבי שמעון בן אלעזר disagrees and holds

שליח בית דין ב Even regarding a עשאו נגזל - הוי שליח עשאו גזלן - לא הוי שליח

נתן לו את הקרן ולא נתן לו את החומש

If the גזלן, who swore falsely and then admitted to the theft, paid the נגזל only the principal amount, but not the additional fifth;

OR

מחל לו על הקרן ולא מחל לו על החומש

The נגזל forgave the principal, but not the additional fifth OR

מחל לו על זה ועל זה חוץ מפחות שוה פרוטה בקרן

The גגזל forgave both, but he did not forgive a small amount less than one פרוטה of the principal. אינו צריך לילך אחריו

In all these cases the חומש is not obligated to hand the חומש and remaining נגזל to the נגזל, but rather he keeps it until the claims it, because his כפרה was fulfilled through the that was returned.

However,

נתן לו את החומש ולא נתן לו את הקרן If the גזלן paid the גזלן the additional fifth but not the principal,

OR

מחל לו על החומש ולא מחל לו על הקרן

The נגזל forgave the additional fifth but not the principal. OR

מחל לו על זה ועל זה חוץ משוה פרוטה בקרן

The נגזל forgave both, but he did not forgive one פרוטה of the principal.

צריך לילך אחריו

In all these cases the גולו is obligated to hand the remaining קרן to the כפרה אנגיל was not fulfilled, as the עברה was not returned.

The Mishnah continues

נתן לו את הקרן ונשבע לו על החומש הרי זה משלם חומש על חומש

עד שיתמעט הקרן משוה פרוטה

If the גזלן paid the principal but swore falsely that he paid the חומש paid, the הומש is considered principal and the גזלן must now pay the principal חומש plus one fifth of the principal חומש; and if he repeatedly swore falsely that he paid the שבועה, he pays an additional חומש for each שבועה until the principal פרוטה is less than one.

The previous Mishnah taught...

נתן לו את הקרן ולא נתן לו את החומש

If theגדל, who swore falsely and then admitted to the theft paid the בגדל only the principal amount, but not the additional fifth

OR

מחל לו על הקרן ולא מחל לו על החומש

מחל לו על וה ועל זה חוץ מפחות שוה פרומה בקרן

אינו צריך לילך אחריו

The מומש is not obligated to hand the תומש and remaining גבזל to the גבזל, but rather he keeps it until the גבזל claims it

Because his 3725 was fulfilled through the pp that was returned

נתן לו את החומש לא נתן לו את הקרן

> מחל לו על החומ ולא מחל לו על הי

מחל לו על וה ועל זה חוץ משות פרומה בקרן

צריך לילך אחריו

The גזלן is obligated to hand the remaining כבזל to the לקרן

Because his 5725 was not fulfilled as the 02 was not returned

Dedicated By: _

The Mishnah concludes, that this Halachah that for a שבועת שקר

משלם קרן וחומש ואשם

Applies to all monetary claims such as a person who denies his possession of someone's פקדון or lost item, and he was both נשבע לשקר, as the Pasuk states או בפקדון או בתשומת יד או בגזל או עשק את עמיתו או מצא אבידה או עשק את עמיתו או מצא אבידה וכחש בה ונשבע על שקר

The Gemara now says that the Mishnah implies חומש ממונא הוא

ואם מיית משלמי ליה יורשין

The הומש is considered principal owed the גוגל, and therefore if the גזלן was סישבע לשקר on the חומש on the חומש ne requires, and if he dies, his inheritors must pay the נגזל to the גגזל.

Similarly, a Braisa states

הגוזל את חבירו ונשבע לו ומת

יורשין משלמים קרן וחומש

ופטורין מן האשם

If a person stole money and swore falsely and then died, his inheritors must pay both the principal and the חומש, but they are exempt from bringing the Korban אשם גזילות, because as Rashi explains

משם

כפרה הוא ולא ממונא

The Korban is merely for atonement, but it is not owed the אולם, and

אין כפרה למתים

There's no atonement of a Korban for the deceased.

The Gemara cites a contradicting Braisa that states נשבע הוא ואביו

אינו משלם חומש על גזל אביו

Even if both the deceased and the יורש swore falsely, the יורש pays only the principal, but a יורש does not pay the חומש of his father's theft?

The Gemara explains

כאן שהודה אביו

In the first Braisa the אולן was both נשבע לשקר and הודה, he admitted to the theft, and through his הודאה he already became obligated to pay the חומש. Therefore, after he dies, the יורש pays his father's obligations of both קרן and חומש. However,

כאן לא הודה אביו

והודה בנו

Dedicated By: _

In the second Braisa the גישבע לשקר was only הודה but not הדה, and he did not become obligated to pay הודה, and after he died the יורש was both מדבע לשקר and הודה to his father's theft, he only pays his father's obligation of סרומש חומש הומש סרומש.

The Gemara asks

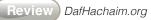
ונחייב בנו חומש אשבועה דידיה

Why is the יורש not obligated to pay חומש for his own הומש and הודאה?

7 T

The Gemara offers two explanations

١.

בשאין גזילה קיימת ואיכא אחריות

The stolen item no longer existed, but there was a lien on the גזילה property to pay for the גזילה, and regarding this obligation the נשבע לשקר. Therefore,

משלם קרן ולא חומש

He does not pay the חומש, because

שאין משלמין חומש

על כפירת שעבוד קרקעות

There is no שבועה obligation for שבועה on property.

2.

רבא says this is a case of

כגון שהיתה דיסקייא של אביו מופקדת ביד אחרים

The יורש was not aware of the theft, because the יגזלן papers were with someone else. Therefore, משלם קרן ולא חומש

He does not pay the חומש, because

דכי אישתבע

בקושטא אישתבע

דהא לא הוה ידע

He swore truthfully, since he was not aware of the theft.

However,

בגזילה קיימת

If the stolen item still existed, and the יורש was both נשבע מבע and הודה and לשקר הודה $\,$

משלם קרן וחומש ואשם

He does pay the חומש for his own שבועה.

